

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Obiekt zbiorowego zakwaterowania

Nazwa angielska: [Collective accomodation facility](#)

Definicja:

Zespół pomieszczeń (pokoi i pomieszczeń pomocniczych) zlokalizowanych w jednym lub kilku budynkach, zajętych przez jeden odrębny zakład świadczący usługi: hotelarskie, opiekuńczo-wychowawcze, zdrowotne bądź inne usługi, które są związane z zamieszkaniem w takim zakładzie większej liczby osób, lub obiekt instytucji wyznaniowej, w szczególności dom parafialny, klasztor, dom zgromadzenia sióstr zakonnych.

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

W niektórych obiektach (zakładach) osoby zamieszkują przez dłuższy czas (od kilku miesięcy do kilku lat) lub na stałe. Przykładowo takimi zakładami są: internaty, domy studenckie, hotele pracownicze, domy dziecka, domy opieki społecznej dla osób przewlekle chorych lub upośledzonych, klasztory, domy zakonne. Obiektami (zakładami), w których pobyt osób z reguły ma charakter krótkookresowy są m. in.: hotele, motele, domy wczasowe, pensjonaty, a także szpitale, sanatoria, prewentoria.

Źródło definicji:

- ustawa z dnia 2 grudnia 1999 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2002 r.
Miejsce publikacji: Dz. U. z 2000 r. poz. 1

Pojęcie podrzędne:

- [Całoroczny obiekt noclegowy turystyki](#)
- [Miejsca noclegowe w turystycznych obiektach noclegowych](#)
- [Noclegi udzielone w turystycznych obiektach noclegowych](#)
- [Stopień wykorzystania miejsc noclegowych lub pokoi w turystycznych obiektach noclegowych](#)

Dziedzina:

Nieruchomości, gospodarka mieszkaniowa i infrastruktura komunalna

Osoba odpowiedzialna merytorycznie:

Katarzyna Andrusiuk

e-mail: K.Andrusiuk@stat.gov.pl